

6. Шевнюк О. Л. Методика навчання образотворчого мистецтва у вищих навчальних закладах: Навч. Посіб. / О. Л. Шевнюк. – Київ: Освіта України, 2017. – 311 с.

7. Jaques D. — Students and Tutor Experience of Projectl in Higher Education at the Crossroade // Society for Research into Higher Education. – Guilford, 1980. – 238 p.

Дерстуганова Н.В.

аспірант,

Класичний приватний університет

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТІСНО-РЕФЛЕКСИВНОГО КОМПОНЕНТА У СТРУКТУРІ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ІЗ ТЕОЛОГІЇ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Професійна підготовка богословів є цілеспрямованим процесом не лише навчання, але й виховання майбутніх служителів Церкви, здійснюючи яку, необхідно враховувати, що теологія, на відміну від інших наук, полягає не лише в інтелектуальному пізнанні певної кількості навчальних дисциплін. Неодмінною умовою якісної теологічної освіти є становлення особистості студентів, їх внутрішнє духовне зростання. Одержані в процесі фахової підготовки знання повинні стати для майбутнього теолога міцною основою для духовного перетворення, усвідомлення того, що справжнє богослов'я полягає в особистому досвіді духовного життя, в умінні не тільки розповісти про Господа, а й жити в Христі та в Церкві.

Дослідженням вчення Церкви про моральну свідомість і поведінку людини присвятили свої праці професор І. Андрієвський, протоієрей Г. Нефьодов, професор М. Олесницький, архімандрит Платон (Ігумнов), протоієрей Є. Попов, митрополит Східно-Американський та Нью-Йоркський Філарет, богослов Г. Шиманський.

Вивченням аскетичної спадщини Церкви займалися святитель Феофан Затвірник, святитель Ігнатій (Брянчанінов), професор С. Зарін, архієпископ Феодор (Поздєєвський), протопресвітер Іоанн Янишев.

Аналіз структури готовності майбутніх фахівців розглянуто у роботах О. Алпатової, Е. Зеєр, Л. Левицької, Н. Мазур, А. Павлової, Т. Поворознюк, Н. Садовнікової.

Проведений аналіз сучасної педагогічної та психологічної літератури свідчить, що існують різні підходи щодо формування професійної готовності молодих фахівців та класифікації рівнів готовності до трудової діяльності.

Формування професійної готовності молодих фахівців-теологів одночасно є метою професійної підготовки та її результатом, виступає твердим підґрунтям для формування майстерності, розкриття творчого потенціалу, а головне – духовного вдосконалення.

Проаналізувавши сучасні наукові підходи щодо класифікації компонентів готовності до певних видів професійної діяльності, пропонуємо одним із компонентів у структурі готовності майбутніх бакалаврів із теології до комунікативної взаємодії у професійній діяльності виокремити особистісно-рефлексивний компонент.

Зіставлення сучасних наукових досліджень свідчить, що точки зору науковців щодо визначення структури особистісного компоненту готовності майбутніх фахівців не збігаються. Кожен із дослідників пропонує свою групу показників, що характеризує зазначений компонент готовності спеціаліста. Наприклад, на думку українського вченого-психолога В. Вишньовського, особистісна готовність до професійної діяльності – це психічний стан, що включає усвідомлення своїх цілей, оцінку умов та способів дії, прогнозування мотиваційних, вольових, інтелектуальних зусиль, вірогідності досягнення результату, мобілізацію сил, самонавіювання в досягненні цілей [1]. А за поглядами дослідниць Л. Левицької та Т. Поворознюк особистісний компонент, як складову структури готовності особистості до діяльності, характеризує низка професійно важливих особистісних властивостей та якостей (адекватна самооцінка, сенситивність, емпатійність), когнітивними вміннями (слухати іншого, встановлювати контакт, переконувати й розмовляти, продуктивно рефлексувати тощо), властивостями психічних процесів (здатність до тривалої концентрації, широти та обсягу уваги, оперативність і гнучкість процесів сприймання й мислення, високий інтелектуальний потенціал і розвиненість розумових операцій та процесів тощо [2, с. 121–122]).

Намагаючись упорядкувати запропоновані різними дослідниками наукові підходи щодо визначення структури рефлексивного й комунікативно-рефлексивного компонентів готовності майбутніх фахівців, ми виокремили такі загальні елементи компонентів готовності як здатність до самоаналізу, самоспостереження, самооцінки, самокоректування, самоконтролю.

Отже, у контексті нашого дослідження пропонуємо особистісно-рефлексивний компонент у структурі готовності майбутніх бакалаврів з теології до комунікативної взаємодії у професійній діяльності розуміти як:

– втілення в життя двоєдиної заповіді Господа про любов: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою. Це найбільша й найперша заповідь. А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе. На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять» (Мф.22:37–40);

– здатність використати теологічні знання в процесі постійного власного духовно-морального розвитку, здатність до самоспостереження, самооцінки, самоконтролю, самоаналізу, формування комплексу необхідних професійних якостей особистості у процесі постійної напруженої роботи над собою для досягнення добродішностей аскетичних, до яких відносяться піст, праця, стриманість, чистота, тілесні подвиги; моральних, що мають на увазі чесність, довіру, терпіння, упокорювання, лагідність, чуйність, співчуття, поважне та милосердне ставлення до людини та релігійних: віри, надії, любові, благочесті, молитви, страху Божого, постійно пам'ятаючи словами святого апостола Павла: «Якщо маю дар пророцтва, і знаю всі таємниці, і маю всяке пізнання і всю віру, так що й гори можу переставляти, а любові не маю, – то я ніщо» (1 Кор.13:2);

– уміння демонструвати переконання за допомогою вербальних та невербальних засобів професійно-педагогічної комунікації; готовність до постійного «зворотного зв'язку».

– почуття професійного обов'язку й покликання, постійно пам'ятаючи, що теолог – це співробітник Духа Святого, благовісник Слова Божого (1 Кор. 3:9).

Список використаних джерел:

1. Вишньовський В. В. Особистісна готовність студентів-психологів до професійної діяльності // конференція «Альянс наук: учений – ученому» (27-28 марта 2014 года).
2. Левицька Л. В., Поворознюк Т. Є. Окремі аспекти психологічної готовності до професійної діяльності фахівців соціономічних професій // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна», № 11/2015. – С. 119-122.

Дзекун Ю.О.

старший викладач,

Полтавський університет економіки і торгівлі

ПРИНЦИП КОНСТРУКТИВНОСТІ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ГАЛУЗІ

Творчість, креативність розглядаються сьогодні як важлива професійна властивість менеджера, яка дозволяє йому приймати управлінські рішення, максимально враховуючи специфіку ситуації, що склалася. А. Московченко пояснює цю точку зору тим, що «в сучасних соціально-економічних та суспільно-політичних умовах особливого значення набула спроможність керівника та менеджера не лише швидко адаптуватися до умов ринку праці та мінливих стратегій взаємодії з клієнтами, але і проявляти виражену креативність в організації діяльності установи, зміні стратегії використання ресурсів організації, по-різному планувати та реалізовувати діяльність організації» [2, с. 344].

Аналізуючи дослідження психологів і педагогів (К. Білецька, 2015; А. Московченко, 2017; І. Годорова, 2017; О. Харцій, 2016 та ін.), бачимо, що інтерес до проблеми розвитку креативності майбутнього менеджера, його творчого потенціалу є на сьогодні однією з активно обговорюваних проблем, і зокрема – у зв'язку зі специфікою розвитку сучасної української економіки, де на менеджерів нового покоління покладається особлива надія. Адже, як зазначає О. Продіус, «креативність у розвинених країнах стає постійною практикою і основним джерелом конкурентної переваги. Практично в будь-якій галузі виробництва перемагає в кінцевому підсумку той, хто володіє творчим потенціалом» [3, с. 67].

Водночас сьогодні дедалі частіше в економічному контексті звучить поняття конкурентоздатності, конкурентоспроможності у якості одного з найголовніших критеріїв діяльності як організації в цілому, так і окремих суб'єктів. Уміння виграти конкурентну боротьбу, перемогти в змаганні з іншими – потенційно рівними і навіть сильнішими, – забезпечує для підприємства не лише можливість отримання вищого, ніж раніше, прибутку, а й можливість існувати взагалі. Для окремої людини професійна конкурентоздатність – це запорука гідного робочого місця, а щодо менеджера це поняття набуває ще додаткового сенсу. Йдеться про його особисту здатність до управлінської діяльності як поля професійної активності на такому рівні, який дозволяє успішно вирішувати завдання організації,